

06 ned A – 16.2.2020 – K jádru přikázání – Sir 15, 16-21 – 1 Kor 2, 6-10 - Mt 5, 20-22a.27-28.33-34a.37

Z knihy Sirachovcovy jsme dnes slyšeli větu: *Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným.*

Tato věta jde proti naší lidské tendenci přesouvat svou vinu za to, co bychom měli dělat a neděláme, na něco nebo na někoho jiného. Ať už na špatné podmínky, okolnosti, nebo na chyby druhých lidí.

Člověk se někdy prostě pokouší vylouvat, že za svá selhání vlastně ani tak nemůže, že je sám spíše obětí.

Ta věta z prvního čtení nám připomíná naši zodpovědnost za naše činy nebo za zanedbání toho, co jsme měli a mohli udělat.

Bůh nám dal svá přikázání, svou moudrou cestu k životu, a svou láskou nám pomáhá, abychom touto cestou šli, abychom podle jeho přikázání skutečně jednali a žili.

V Kristu nás učí chápat podstatu těchto přikázání, nezůstávat jaksi na povrchu, u pouhého formalismu, ale jít k jádru věci.

Kristus nás vede k *mnohem dokonalejší spravedlnosti*, abychom mohli vejít do nebeského království, tedy abychom mohli snést Boží svatost, která je nezměrností Boží lásky, abychom mohli žít s Bohem, v Bohu.

Na těch příkazech „Nezabiješ“, „Nezcižolžíš“, „Nebudeš přísahat křivě“ nám Kristus ukazuje, že abychom tato přikázání naplňovali, tak potřebujeme sestoupit do svého nitra až na tu rovinu, na které se v nás začínají ozývat pokušení, na které se začíná rodit hřích už v našich srdcích.

Už tady je potřeba věnovat pozornost myšlenkám, nápadům, touhám, které se v nás ozývají, a rozlišovat, co bychom dále měli dělat.

Už tady je nutné říkat jasné „ne“ vůči pokušením, vůči zlu. Ne vůči hněvu, ne vůči žádostivosti, ne vůči lidským snahám manipulovat s Bohem.

Při tom pohledu do nitra si ovšem uvědomíme, že kromě pokušení a svodů, přichází také mnoho dobrých impulsů, pohnutek, které nám ukazují, co pozitivního bychom mohli vykonat a vytvořit, čemu bychom měli říkat své „ano“.

Jsou to impulsy, které v nás zapalují a rozhojňují lásku k Bohu a bližnímu, které nám stále připomínají to nejdůležitější pro naši morálku, totiž ta největší přikázání lásky, jak nám je Kristus sám předkládá:

Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí... Miluj svého bližního jako sám sebe. (Mt 22, 37-39)